

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 11C/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716205382
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubusová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8716205382.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kubusovou v právnej veci žalobcu: P. F. F., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX D., D. - E. XXX, právne zastúpený: JUDr. Tibor Bašista, advokát, IČO: 35 507 128, so sídlom 058 01 Poprad, Štefánikova 8, proti žalovanému: A. C., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX D., D. - E. XXX o ochranu osobnosti s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Stranám sporu náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou na ochranu osobnosti doručenou súdu dňa 14.6.2016 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného, aby sa zdržal nepravdivých výrokov týkajúcich sa žalobcu a žalovaný je povinný písomne sa ospravedlniť žalobcovi textom: „Za nepravdivé a osočujúce výroky, ktorými som neoprávnene zasiahol do Vašich práv na ochranu osobnosti sa Vám ospravedľujem“ do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je jeho sused a od roku 2012 medzi nimi existujú spory týkajúce sa susediacich nehnuteľností spočívajúce okrem iného v nevyhnutnom vstupe na jeho pozemok za účelom údržby plotu, ako aj v prístupovej ceste k jeho rodinnému domu, ktorú súd osvedčil tak, ako bola vyše 60 rokov reálne užívaná. Žalovaný už po dlhšiu dobu rozširuje nepravdivé a difamujúce výroky týkajúce sa osoby žalobcu. Žalovaný žalobcu pravidelne bez akýchkoľvek zábran uráža a osočuje, pričom nezohľadňuje kde sa nachádzajú a v akej spoločnosti. Žalovaný neberie ohľad na to, či sú na ulici alebo na pojednávaní pred súdom. Pri akomkoľvek stretnutí označuje žalobcu ako vraha a zločinca. Na pojednávaní na Okresnom súde Poprad dňa 9.2.2016 uviedol na adresu žalobcu, že „s týmto špinavým vrahom a zločincom v jednej miestnosti nebudem“. Žalovaný sám predložil registračný protokol agentúrnych a operatívnych zväzkov štátnej bezpečnosti, kde žalobca je uvedený ako „dôverník“. Žalovaný uvádza a rozširuje aj na orgánoch štátnej správy a v úradných listoch nepravdivé informácie o tom, že žalobca bol „22 rokov významným členom a zločincom“ ŠTB, čo vyplýva z jeho vlastných vyjadrení uvedených v odôvodnení rozhodnutia OU-PP-OVVS-2016 zo dňa 10.2.2016. Tieto výroky sú neprípustné, pretože ako žalobca uviedol, tieto ho urážajú a spôsobujú neprímeranú ujmu. Žalobca uviedol, že nikdy nebol členom ŠTB. Sám žalovaný vo výpovedi na prejednávanej priestupku dňa 3.5.2016 na Okresnom úrade Poprad č. OU-PP-OVVS-2016/007034-7 potvrdil všetky žalobcom uvádzané skutočnosti o tom, že ho uráža, osočuje, obviňuje zo spáchania trestných činov a členstva v ŠTB. Rozhodnutím Okresného úradu Poprad zo dňa 10.2.2016 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého konania sa dopustil tým, že sa vyjadroval voči žalobcovi, že: „som bezcharakterný špinavý vrah, skurvený eštechák a zločinec“. Žalovaný vyššie uvedenými nepravdivými tvrdeniami bezdôvodne znižuje dôstojnosť žalobcu ako osoby a jeho vážnosť v spoločnosti, ako aj vo

vzťahu k ostatným spoluobčanom. Žalovaný zasahuje neprimerane do jeho osobnostných práv a jeho konaním spôsobuje žalobcovi ujmu. Z týchto dôvodov žalobca požiadal súd o ochranu jeho práv a to tým, aby žalovaný upustil od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti.

3. Na pojednávaní dňa 18.2.2020 požiadal žalobca o zmenu petitu žaloby. Súd uznesením zo dňa 18.2.2020 pripustil zmenu žaloby v znení:

I. Žalovaný je povinný bez zbytočného odkladu zdržať sa voči žalobcovi nepravdivých difamačných a osočujúcich vyjadrení: zločinec - 22-ročný člen zločineckej organizácie ŠTB, zločinec, bezcharakterný špinavý vrah, skurvený eštabák a zločinec, gestapák, špina, špinavý vrah a zločinec s takým nebudem sedieť v jednej miestnosti, ja som sa dopustil urážky zločincina na cti - tento zločinec má vôbec česť alebo svedomie, vrah, ktorý sa na mojom pozemku dopustil trestného činu pokusu o vraždu, bezcharakterný parazit, psychopat, sociopat, buzerant a pedofil.

II. Žalovaný je povinný v lehote 10 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku sa doručeným listom na adresu: P. F. F., E. XXX, XXX XX D.Ô., písomne ospravedlniť žalobcovi textom (veľkosť písma 14, typ písma: Arial): „Za nepravdivé difamačné a osočujúce vyjadrenia: zločinec - 22-ročný člen zločineckej organizácie ŠTB, zločinec, bezcharakterný špinavý vrah, skruvený eštabák a zločinec, gestapák, špina, špinavý vrah a zločinec s takým nebudem sedieť v jednej miestnosti, ja som sa dopustil urážky zločincina na cti - tento zločinec má vôbec česť alebo svedomie, vrah, ktorý sa na mojom pozemku dopustil trestného činu pokusu o vraždu, bezcharakterný parazit, psychopat, sociopat, buzerant a pedofil, týmto som neoprávnené zasiahol do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a osobnostných práv na ochranu osobnosti P. F. F., sa mu tým ospravedlňujem. A. C.Č. (podpis)“.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku v dôsledku príčinnej súvislosti neoprávneného zásahu do chránených práv osobnosti nakoľko bola v značnej miere dlhodobo a opakovane znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenú v peniazoch vo výške 5 000 eur, ako aj povinnosť náhrady trov konania.

4. Na pojednávaní dňa 18.2.2020 žalobca uviedol, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Napriek tomu, že C. v danej trestnej veci vedel, že sa dopustil trestného činu, aj počas celého tohto konania v uvedenej veci sa vyjadroval veľmi vulgárne a hrubým spôsobom na jeho osobu a obviňoval žalobcu zo závažných trestných činov. Predložil súdu rozsudok sp. zn. 4T/11/2015 - fotokópiu a list Okresnej prokuratúry Poprad zo dňa 23.11.2018. Žalobca zároveň uviedol, že žalovaný si vôbec neuvedomuje svoje konanie, resp. vo svojom konaní pokračuje a učinil to tak aj naposledy dňa 22.1.2020 na pojednávaní na tunajšom súde, kde znovu sa vyjadroval o žalobcovi ako o vrahovi, ďalšími invektívami ho urážal. Spomenul, že v obci z dôvodu jeho chovania ho označujú ako „nemoc gestapák“. Žalovaný sa od posledného pojednávania dopustil ďalších a ďalších konaní proti jeho osobe a zároveň predložil súdu rozhodnutie Okresného úradu Poprad odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29.3.2019 s právoplatnosťou 28.5.2019, v ktorom podľa rozhodnutia bol A. C. uznaný vinným zo spáchania siedmich priestupkových konaní.

5. Žalobca na pojednávaní uviedol, že žalovaný bol uznaný vinným za:

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorým sa dopustil tým, že dňa 13.6.2018 v presne nezistenom čase na Okresnom súde Poprad v priebehu pojednávania vo veci vedenej pod sp. zn. 21C/29/2013 sa vyjadril na adresu navrhovateľa, že je vrah jeho manželky a označil ho za bezcharakterného parazita, čím ho urazil a ublížil na cti inému tým, že ho urazil;

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 28.8.2018 v čase od 11:30 do 11:00 hod. na Okresnom súde Poprad počas súdneho pojednávania vo veci sp. zn. 4T/11/2015 sa na osobu navrhovateľa napriek upozorneniu sudcu niekoľkokrát vyjadril, že je zločinec a tvrdil, že žalobca takmer spôsobil smrť jeho manželke, čím ho urazil, teda inému ublížil na cti tým, že ho urazil;

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 18.9.2018 na Okresnom súde Poprad počas hlavného pojednávania uvádzal nepravdivé údaje a hrubo urážlivé vyjadrenia na adresu žalobcu a to zločin, usvedčených zločincov a preukázané zločiny pokusu o vraždu, preukázané zločiny pokusu o zabitie a vyhrážanie sa zabitím, kde tieto zločiny boli aj dokonané, že usvedčený zločinec na cudzom pozemku, teda na mojom pozemku zarezal mojej žene do nohy. Ďalej uviedol, že zločinci sedia v tejto miestnosti, čím urazil žalobcu, ublížil mu na cti tým, že ho urazil;

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 19.9.2018 v presne nezistenom čase na Okresnom súde Poprad na hlavnom pojednávaní uvádzal a rozširoval nepravdivé údaje, že občan F. je vedený vo zväzkoch ŠTB, že je to eštebácka špina, že je zločinec, dopustil sa trestného činu pokusu o vraždu, vraždy, trestného činu pokusu o zabitie, už vypovedal niekoľkokrát na súde polícii, prokuratúre, že žalobca je psychopat a sociopat a nech sa okamžite lieči iným a nech si okamžite zmení psychiatra, dehonestuje, ničí a degraduje ľudské životy, čím urazil žalobcu, ublížil mu na cti tým, že ho urazil;

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že 9.11.2018 pred pojednávacou miestnosťou na Okresnom súde Poprad sa urážlivým a dehonestujúcim spôsobom vyjadroval o osobe žalobcu slovami, že je eštebák a má sa liečiť na psychiatrii, čím ho urazil, a teda inému ublížil na cti tým, že ho urazil;

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 27.11.2018 v presne nezistenom čase na Okresnom súde Poprad počas súdneho pojednávania sa urážlivo vyjadroval o osobe žalobcu slovami, že pozemok kúpil pod jeho oknami s jediným cieľom vydierať a vyhrážať sa. Konflikty, ktoré vznikajú nevznikajú tým, že žalobca mu chodí po pozemku, konflikt vznikol v roku 2014, kde tento človek sa dopustil trestného činu pokusu o vraždu mojej manželky, zarezal jej do nohy a to je príčina všetkých súvislostí a špiny, čím ho urazil, a teda inému ublížil na cti tým, že ho urazil;

- spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 9.8.2018 v čase okolo 10:10 hod. pred rodinným domom č. XXX v obci D. E. verbálne napadol P. F. F. po tom, čo sa ho tento opýtal, že prečo kosí jeho pozemok tak, že mu povedal, aby zmizol z jeho pozemku, inak dostane po papuli, teda svojím úmyselným konaním narušil občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmy na zdraví. Žalobca predložil súdu rozhodnutie Okresného úradu Poprad zo dňa 29.3.2019.

6. Žalobca na pojednávaní predložil uznesenie vydané pod č. ČVS: ORP-737/1-VYS-PP-2018, kde A. C. sa vyjadril, že súdy a prokuratúra by sa mali spamätáť s akým občanom majú dočinenia, že je to zákerný psychopat, usvedčený udavač, provokatér. Dňa 17.4.2019 žalobca sa zúčastnil na základe predvolania okresného úradu prejednávania priestupku, kde v miestnosti sedel p. C. a ten sa okamžite začal vyjadrovať „s týmto špinavým eštebákom v jednej miestnosti nebudem vypovedať“ a aj po upozornení a poučení povereným pracovníkom OVVS na jeho správanie a dôsledky slovne pokračoval v hrubých urážkach, že je vrah, zločinec, buzerant, eštebácky provokatér, ničiteľ jeho rodiny. Zároveň žalobca uviedol, že v dňoch 4.6.2019 a aj 5.6.2019 sa p. C. dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a v oboch prípadoch bol uznaný vinným. Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na konanie A. C., ktoré sa datuje od roku 2013 v takej intenzite, je to dlhodobé, nemá na to žiaden dôvod. Nepredložil dôkaz, žeby žalobca jemu niečo spôsobil. Žalobca to pociťuje ako traumu, zhoršenie kvality života, ale tieto difamačné vyjadrenia znižujú jeho dôstojnosť v spoločnosti, aby on vždy predkladal nejaké listiny, že nepôsobil v žiadnych zložkách ŠTB. Hrubo zasahuje do jeho osobnostných práv tým, že vôbec toto zverejňuje, nič ho k tomu neopravňuje. Aké on dáva trestné oznámenia s obsahom, ako sa má na žalobcu pozeráť syn, manželka, že on dal na neho trestného oznámenie, že je pedofil, že obchytával 9-10-ročných chlapcov vo svojom dome a na záhradnom traktore. Vyhrážal sa, že zavolá matky týchto detí a bude ho konfrontovať. Ujma na cti sa nedá nejakou stupnicou určiť. Žalobca to vníma ako veľmi deštruktívne a dotýka sa to jeho psychiky. Intenzita a trvanie následkov má recidívny charakter, každý a jeden orgán štátnej moci sa vyjadrí, áno p. C. sa dopustil tohto skutku, ale nemal intenzitu trestného činu.

7. Žalobca žiadal, aby súd žalobe vyhovel, nakoľko žalovaný si v priebehu pojednávania neuznal ani v minimálnej miere svoje pochybenia, práve naopak, pokračoval vo svojich difamačných tvrdeniach bez toho, aby preukázal čo len jediné jeho tvrdenie.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že vyťahujú sa tu všelijaké priestupky od roku 2013, a to s jedným zámerom, aby bola dehonestovaná jeho rodina a on, že aký je on chudák, ako to pred chvíľou povedal a je to zdokumentované. Vzhľadom na to, že to už tu bolo povedané, chce sa vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré sú nespochybniteľné a nepriestrelné. Pred chvíľou právny zástupca odovzdal spis Ústavu pamäti národa a nevie pochopiť čo tým myslel, ale je tu jednoznačný dôkaz, že bol v službách ŠTB aj napriek tomu, že bol zväzok z 29.12.1989 zničený, čo neznamená, že evidovaní zločinci v tomto štáte, nie sú evidovaní na Ústave pamäti národa. Vzhľadom na to, že bolo tu uvedené na pojednávaní toľko demagógií, krivých obvinení, opätovných priestupkov od roku 2013, pretože p. F. je si vedomý, že bol členom zločineckej organizácie, pretože sa aj k tomu na jednom pojednávaní priznal. Žalovaný uviedol, že pravda je taká, že netraumatizuje jeho rodinu, ale je to opačne, žalobca traumatizuje žalovaného, jeho ženu a rodinu, kde manželka žalovaného má psychické problémy. So žalobou nesúhlasí a žiada žalobu zamietnuť.

9. Sloboda prejavu je v Slovenskej republike ústavne zaručenou. V Článku 26, ktorý je súčasťou Druhej hlavy, ktorá pojednáva o základných právach a slobodách je uvedené: 1. Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. 2. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. 3. Cenzúra sa zakazuje. 4. Sloboda prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. 5. Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

10. Právo na slobodu prejavu je zaručené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V Článku 10 ods. 1 dohovoru sa uvádza, že každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. V zmysle judikatúry ESĽP je sloboda prejavu jedným zo základných pilierov v demokratickej spoločnosti a jednou zo základných podmienok jej pokroku a seberealizácie každého jednotlivca. V zmysle článku 10 Dohovoru požíva ochranu nielen pokiaľ ide o informácie alebo myšlienky, ktoré sú prijímané pozitívne a považované za neútočné, či indiferentné, ale aj pokiaľ ide o informácie a myšlienky, ktoré provokujú, šokujú, či znepokojujú. Uvedené ustanovenia Dohovoru chráni nielen obsahovú podstatu vyjadrených informácií a myšlienok, ale taktiež formu, v ktorej sú prezentované.

11. Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že nikto nesmie byť postihnutelný za názor, prejav alebo vyjadrenie, aj keby to nebola pravda, nakoľko je to najväčšia priorita demokracie a základných ľudských práv v Európskej únii. Súd poukazuje, že svoje vyjadrenia žalovaný neuvádzal verejne, len do jednotlivých zápisníc pred štátnymi orgánmi - pred súdmi, prokuratúrou, orgánmi činnými v trestnom konaní, čo bol jeho subjektívny názor, za ktorým si stojí a má na to argumentáciu, pričom takéto vyjadrenie mu garantuje a zabezpečuje Ústava SR.

12. Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

13. Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

14. Podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

15. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

16. Súd sa v uvedenej právnej veci zaoberal výrokmi žalovaného a vychádzal z toho, že jeho vyjadrenia boli urobené na súdnych pojednávaniach a tie mali expresívnejší charakter, avšak nemožno ich považovať za také, ktoré by svojou povahou a charakterom privodili žalobcovi vo sfére jeho osobnostných práv ujmu, pre ktorú by bolo možné a dôvodné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný sa vyjadroval na pojednávaniach, ktoré boli bližšie rozvedené a poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný za svoje vyjadrenia bol prejednávaný v priestupkových konaniach na okresnom úrade, ktoré citoval žalobca a na základe týchto vyjadrení bola žalovanému uložená pokuta. Všetky podania adresované Okresnému úradu Poprad boli adresované zo strany žalobcu, ktorý po ukončení pojednávania požiadal Okresný úrad Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy o prejednanie priestupkov. Okresný úrad Poprad uvedené priestupky prejednal, a to za výroky žalovaného zo dňa 13.6.2018, na pojednávani na Okresnom súde Poprad vo veci sp. zn. 21C/29/2013, na pojednávani dňa 28.8.2018 vo veci sp. zn. 4T/11/2015, dňa 18.9.2018, dňa 27.11.2018 na Okresnom súde Poprad, kde žalovanému bola uložená pokuta vo výške 99 eur. Súd mal zo spisového materiálu preukázané, že žalobca požiadal, resp. podal trestné oznámenie zo spáchania trestného činu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, tieto konania boli postúpené Okresnému úradu Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy.

17. Žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný rozširuje aj na orgánoch štátnej správy a v úradných listoch nepravdivé informácie, že bol „22 rokov významným členom a zločincem ŠTB“, čo vyplýva z jeho vlastných vyjadrení uvedených v odôvodnení rozhodnutia Okresného úradu v Poprade zo dňa 10.2.2016.

18. Súd poukazuje na to, že Ústav pamäti národa ako verejnoprávna ustanovizeň, ktorej hlavnými úlohami sú okrem iného systematické zhromažďovanie a odborné dokumentačné spracovávanie všetkých druhov informácií, dokladov a dokumentov vzťahujúcich sa na dobu neslobody, ako aj poskytovanie výsledkov svojej činnosti verejnosti, hlavne zverejňovanie a sprístupňovanie informácií a iných dokladov o dobe neslobody 1939-1989 a o činoch a osudoch jednotlivcov (§ 8 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 533/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939-1898 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Z uvedeného vyplýva, že ani sám žalobca nespochybňuje, že bol evidovaný ako člen ŠTB, nakoľko aj žalovaný predložil registračné protokoly agentúrnych a operatívnych zväzkov štátnej bezpečnosti, v ktorých je uvedené, že žalobca bol evidovaný ako spolupracovník ŠTB, dôverník, kandidát tajnej spolupráce. Súd mal preukázané listom zo dňa 27.9.2018 adresovaného žalobcovi z Ústavu pamäti národa, v ktorom je uvedené, že osobný zväzok na meno F. F., dátum nar. XX.XX.XXXX zavedený na X.-Š. S. dňa 15.12.1984 pod reg. číslom XXXXX v kategórii „dôverník“ a neskôr od 28.11.1986 evidovaný v kategórii „kandidát tajnej spolupráce“. Podľa záznamu v registračnom protokole bol predmetný zväzok dňa 29.12.1989 zničený. Ústav pamäti národa uvádza, že osoba, o ktorej bol kedykoľvek v období od 25.2.1948 do 31.12.1989 evidovaný zväzok v kategórii Dôverník (D) a Kandidát tajnej spolupráce (KTS) nie je podľa ustanovenia § 2 písm. i) zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939-1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa), osoba evidovaná ako spolupracovník bezpečnostnej služby. Z uvedeného súd mal nepochybne potvrdené, čo aj žalobca nepopiera, že bol v evidencii štátnej bezpečnosti to znamená, že zo strany žalovaného nedošlo k zneužitiu mena, postavenia. Žalovaný sa vyjadroval na pojednávaniach a konštatoval jednotlivé listinné dôkazy. Súd poukazuje na skutočnosť, že na Okresnom súde Poprad prebiehajú rôzne pojednávania týkajúce sa obidvoch účastníkov konania, kde raz vystupuje ako žalobca pán P. F. a opätovne p. A. C.. Vo všetkých prípadoch sa jedná o typické občianske spolunažívanie, ktoré vyplýva hlavne v nedoriešených majetkoprávných vzťahov, nakoľko obidvaja sú susedmi a tieto susedské spory vyplývajú práve z týchto nedoriešených majetkoprávných vzťahov.

19. Žalovaný svoje vyjadrenia prezentoval na pojednávaniach Okresného súdu Poprad. Súd to chápe ako slobodu vyjadrovania vo vzťahu k súdnemu konaniu. Žalovaný sa vyjadroval a aj sám uviedol, že sa tým bránil, považoval to ako obranu. Súd má za to, že žalovaný svoje vyjadrenia neuvádzal verejne, len do jednotlivých zápisníc pred štátnymi orgánmi a bol to jeho subjektívny názor, za ktorým si stojí a má na to argumentáciu, pričom takéto vyjadrenie mu garantuje a zabezpečuje Ústava Slovenskej republiky. Z vyššie citovaného potvrdenia, resp. vyjadrenie Ústavu pamäti národa, ktoré súd presne citoval, nemožno toto v zásade považovať za nepravdivé, ani vykladať jednoznačne v neprospech žalobcu. Podľa názoru súdu žalovaný neprekročil Ústavou a Dohovorom garantovanú slobodu prejavu, a preto nemohol neprípustným spôsobom zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Súd opätovne poukazuje, že za svoje vyjadrenia, výroky, žalovaný bol prejednaný v priestupkových konaniach na Okresnom úrade Poprad, za ktoré mu bola uložená pokuta, a to napr. rozhodnutím Okresného úradu Poprad zo dňa 10.2.2016 mu bola uložená pokuta v sume 15 eur a to z dôvodu, že na pojednávaní dňa 15.10.2015 pod sp. zn. 4T/11/2015 sa vyjadril, že je žalobca bezcharakterný špinavý vrah, skurvený eštebák a zločinec.

20. Podľa Článku 26 ods. 4 Ústavy SR, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

21. Podľa Článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa právo zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

22. Žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému zdržať sa voči žalobcovi nepravdivých difamačných a osočujúcich vyjadrení a zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného, aby sa listom ospravedlnil žalobcovi a zároveň požiadal o nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 eur. Súd opätovne poukazuje na dôvody, na základe ktorých zamietol žalobu a to z dôvodu, že nemal súd preukázané, že žalovaný svojimi vyjadreniami zasiahol do osobnostných práv fyzickej osoby, nakoľko žalovaný sa vyjadril výlučne na pojednávaniach a žalobca nepreukázal, že bolo zasiahnuté do jeho práv. Žalobca uviedol, že on osobnostne sa cíti zasiahnutý nepravdivými údajmi a difamačnými a osočujúcimi vyjadreniami nepríjemne. Žalobca neuviedol ako to vníma okolie, či niekto žalobcovi uviedol, že žalobca je považovaný v okolí, v spoločnosti za inú osobu, ako v skutočnosti je, či boli nejaké vyjadrenia zo strany blízkych, známych, toto nebolo zo strany žalobcu preukázané. Súd má za to, a opätovne poukazuje, že

za uvedené výroky bol žalovaný uznaný vinným a bol zaviazaný uhradiť pokuty v rámci priestupkového konania. Súd nevidí dôvod prečo by sa žalovaný mal písomne ospravedlniť žalobcovi, nakoľko žalovaný takéto vyjadrenia nepodal v písomnej forme, tieto vyjadrenia boli zapísané v zápisniciach z pojednávania. 23. V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou so všeobecných záruk spravodlivého prejednávania veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Táto zásada zabezpečuje, aby v súdnom konaní mali jeho účastníci rovnaké postavenie. „Rovnosť zbraní“ spočívajúca v rovnakom postavení účastníkov súdneho konania sa prejavuje v procesnoprávnom postavení účastníkov konania, v spôsobe a rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Zachovanie „rovnosti zbraní“ z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného bremena, ktorého úspešnosť sa v súdnom spore viaže na schopnosť predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vóli účastníka konania, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy. Obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie tejto voľnej úvahy súdu. Týmto limitom je požiadavka, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo účastníka konania do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v súdnom spore (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Feldbrugge c. Holandsko z roku 1986).

24. Tak ako sa uvádza v ust. § 11 Občianskeho zákonníka, zákon má poskytnúť občianskoprávnu ochranu len v prípadoch závažnejšieho porušenia cti. Občiansky zákonník poskytuje ochranu proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti človeka a to tým, že znižujú jeho dôstojnosť, česť a vážnosť jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Žalobca nepreukázal ani žiadnymi listinnými dôkazmi, ani žiadnymi inými dôkazmi, nenavrhol vypočuť žiadnych svedkov, ktorí by dokazovali, že jeho vážnosť a jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti bolo ohrozené a bola ohrozená aj jeho česť a bola znížená jeho dôstojnosť a nebolo preukázané, že žalobcovi bola spôsobená ujma, ktorú požaduje, aj čo sa týka uplatnenia v spoločnosti,.

25. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

26. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a ďalej, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom musia byť splnené oba tieto predpoklady, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu znášať súdom uloženú sankciu.

27. Občiansky zákonník v ust. § 11 zakotvuje všeobecnú zásadu ochranu osobnosti a ďalej ju dopĺňa neúplným výpočtom príkladov typických hodnôt od osobnosti fyzickej osoby, ktorých sa ochrana týka. Osobnosť fyzickej osoby môže byť vo všeobecnosti dotknutá buď tak, že sa zasiahne len do jednej, jej súčasť tvoriacej hodnoty (len právo na ochranu mena) alebo tiež tak, že jedným zásahom sa súčasne porušia alebo ohrozia viaceré hodnoty fyzickej osobnosti. Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté chránené osobnostné práva fyzickej osoby, ale stanovuje len znaky, pri danosti ktorých treba určité konanie považovať za zásah do osobnosti.

28. Občianskoprávnu ochranu osobnosti v zásade nemožno poskytnúť v prípade, ak tvrdenia difamačnej povahy sú pravdivé, stačí, aby podstatná časť tvrdenia bola pravdivá (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 14.11.2007 sp. zn. 30Cdo/332/2007). Súd poukazuje na to, že žalovaný ako súd už vyššie uviedol, sa vyjadroval na pojednávaniach na súde a taktiež na orgánoch štátnej správy a za jednotlivé vyjadrenia, jednotlivé konania bola mu uložená pokuta a zároveň súd poukazuje, že v prípade, ak žalovaný sa vyjadril na pojednávaniach hanlivo, tak mal sudca právo uložiť žalovanému poriadkové opatrenie, čo však v uvedených prípadoch nebolo urobené a následne žalobca požiadal o prejednanie priestupku. Jednotlivé priestupky boli prejednané štátnym orgánom - Okresným úradom, pri ktorých boli vydané rozhodnutia. Listinné dôkazy predložil súdu žalobca na pojednávaniach.

29. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením čl. 8 Civilného sporového poriadku, ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania.

30. Podľa čl. 6 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

31. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

32. Civilný sporový proces sa, okrem iného, zásadne riadi princípom dispozičným a prejednacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní, ako v danom prípade, žalobca uplatňuje na základe existujúceho právneho vzťahu na súde svoje práva, resp. právom chránené záujmy, vyplývajúce z hmotného práva vo vzťahu k žalovanému, ktorým sú tieto porušené, resp. ohrozené. Žalovaný v sporovom konaní následne v rámci procesných ustanovení vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku poskytne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, na preukázanie ktorých zároveň pripojí listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. navrhne dôkazy.

33. V ustanovení § 185 Civilného sporového poriadku je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

34. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach, a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

35. Súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko neboli zo strany žalovaného porušené práva žalobcu tak ako to ustanovuje § 11 Občianskeho zákonníka. Nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu ako fyzickej osoby a nedošlo k žiadnemu obmedzeniu jeho práv, jeho slobôd následkom vyjadrenia tak, ako požaduje vo svojej žalobe zo strany žalovaného. Žaloba nie je dôvodná a žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal žiadnymi dôkazmi, ani listinnými, ani svedeckými, že bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv a cti. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný zasiahol do jeho práv a slobôd a žiadnymi dôkazmi nepresvedčil súd, že výrokmi žalovaného bola ohrozená jeho dôstojnosť, vážnosť a že v spoločnosti sa znížilo jeho postavenie z týchto dôvodov.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), podľa ktorého ustanovenia platí, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou v konaní bol žalovaný, nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný si však trovy konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.